

Aprendre

"Lo haría lo mejor que pudiera porque justo ahí reside el placer de vivir, justo ahí reside la esperanza de un mundo mejor."

Osanu Dazai. *Colegiala*

Totes les persones fem, sempre, el millor que podem fer. És possible que ho sabéssim fer més bé però l'educació que hem rebut ens condiciona. Per tant, ens cal distingir entre el que "podem" i el que "sabem".

Mirant-ho, ara, des del punt de vista d'educadors, ens pertoca reflexionar sobre el que aportem als infants i com ho fem, de manera que no debiliti el seu potencial, plantejar-nos si la manera d'educar enforteix o afebleix la criatura.

I aquest plantejament es pot fer en qualsevol època però sobretot durant els dos o tres primers anys de vida. És durant aquest temps que es creen les bases de seguretat i relació amb si mateix i amb els altres.

Potser un dels objectius de l'educació és aproximar al màxim el que podem fer amb el que som capaços de fer.

Quines actituds enforteixen i quines afebleixen?

Les correccions contínues ajuden a mantenir la seguretat i l'autonomia?

Quin ús fem de les limitacions necessàries que donem als infants? Què els aporten?

En quins moments pensem que un nen no fa el millor que és capaç de fer? Què li ho impedeix?

Un nen pot saber fer una cosa millor del que la fa però, en canvi, no sentir-se ni fort ni reconegut per desenvolupar-la.

En el procés d'aprendre cal que hi hagi errors que ens ajudaran a arribar a un fer més correcte. Com els grans actuem i ens posicionem davant d'aquests errors és determinant. Això fa que el nen i l'adult - que serà després- se senti sempre capaç d'utilitzar totes les capacitats i viure-ho amb benestar.

Què hem de fer com a pares, mares i educadors/es? Permetre que cada criatura es vagi desenvolupant en llibertat, limitada només per allò que és imprescindible. No esmenar totes les equivocacions que detectem. No anticipar-nos a les seves accions i intervenir només quan sigui indispensable.

Ben segur que hi ha més propostes, nosaltres n'apuntem algunes amb l'ànim de promoure la reflexió i el debat. I, com hem dit en altres ocasions, de buscar els fonaments educatius.

Tenim el convenciment que, també, per aprendre, menys és més.

L'aspiració prioritària de l'espècie humana és evolucionar cap a un món millor, i això és possible amb l'aportació individual de totes i cadascuna de les persones que en formem part. Tots naixem amb el potencial necessari per desenvolupar-nos i ser feliços. No ens hem de permetre en nom de l'educació tallar les ales.

Voldríem acabar amb uns verbs que ens evoquen unes accions que han estat presents durant

aquest escrit: Confiar, esperar, permetre, acompanyar, limitar, enfortir, reconèixer, contenir, comprendre, escoltar, estimar..., educar, aprendre.